Revive Dialogue

By Narakorn Sittites

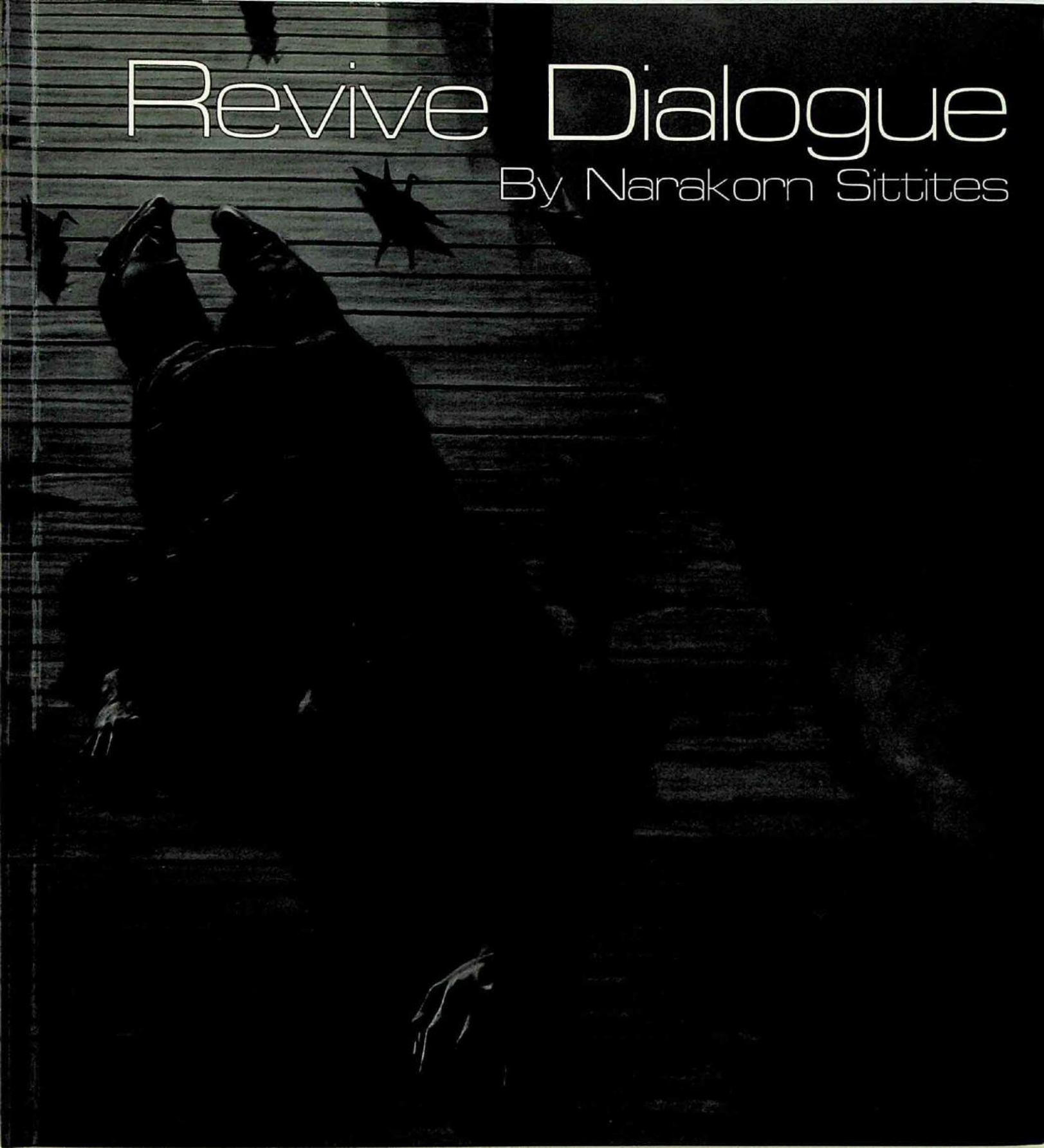

Curated by Thavorn Ko-udomvit

Revive Dialogue

Rama IX Art Museum Foundation

By Narakorn Sittites

December 7, 2010 - January 13, 2011
at DOB Hualamphong Gallery

Director:	Thavorn Ko-udomvit
Assistant Director:	Hassapop Tangmahamek
	Natsuda Toppupa
Manager:	Vimonmarn Khanthachavana
Assistant Manager:	Lawan Meesang
	Orawan Khonwittayayothin
	Phanida Tanikpiboon

- This catalogue has been published on the occasion of the exhibition Revive Dialogue (บทสนทนาแห่งการรื้อฟื้น)
- Designed and produced by Thavorn Ko-udomvit, Pachara Piyasongsoot

- © All images are courtesy of the artist

- Translation by Manita Srisitanont
- Printed by Amarin Printing and Publishing Public Company Limited

- Copyright ARDEL Gallery of Modern Art 2010

- Printed and bound in Thailand
- 1,000 copies

Rama IX Art Museum

Revive Dialogue: บทสนทนาแห่งการรื้อฟื้น

ในย่อหน้าหนึ่งของบทความ "อารมณ์ตะวันตก" ในหนังสือเรื่อง "วิหารที่ว่างเปล่า" โดย เลกสรรค์ ประเสริฐกุล เขียนไว้ว่า

> *"...การใช้ชีวิตโดดเดี่ยวโดยลำพังของผมเป็นบางครั้ง ไม่ได้มาจากแนวคิดปัจเจกชนนิยมตะวันตก หากเป็นการ "เว้นวรรค" ความสัมพันธ์กับผู้อื่นเพื่อที่จะได้แลกเปลี่ยนสนทนากับตัวเอง "เราต้องถอยห่างจากโลกบ้างเพื่อจะได้โคลัชิดกันมากขึ้น" อันนี้เป็นถ้อยคำที่ผมมักใช้อธิบายกับเพื่อนฝูง และทุกครั้งที่กลับมาจากปลีกวิเวก ผมกลับรู้สึกผูกพันกับเพื่อนมนุษย์มากขึ้น อย่าว่าแต่มีข้อเรียกร้องของตัวเองน้อยลง..."*

การเว้นวรรคและการสนทนากับตนเองคืออะไร แน่นอนว่าย่อมมิใช่การส่งเสียงพูดโหวกเหวกอยู่คนเดียว ในนัยที่ลึกซึ้งกว่า การสนทนากับตนเอง คือการหยุดเดินทางไปกับโลกภายนอก แล้วใช้เวลาสักช่วงยามทันกลับมาสำรวจอารมณ์ ความรู้สึก ความนึกคิดในจิตใจ เพื่อทบทวนความเป็นมาในอดีต ความเป็นอยู่ในปัจจุบัน และความเป็นไปในอนาคต ซึ่งเกิดขึ้นกับตัวเรา

แล้วเหตุใดเล่า เราจึงควรสนทนากับตัวเอง บางทีคำตอบอาจอยู่ที่รูปแบบการใช้ชีวิตของพวกเราทุกคนในปัจจุบัน ซึ่งเต็มไปด้วยหน้าที่ความรับผิดชอบต่อโลกภายนอกมากมาย ไม่เพียงหน้าที่ของการเป็นสมาชิกคนหนึ่งของครอบครัว หน้าที่การทำงานเลี้ยงชีพ หน้าที่ต่อเพื่อนฝูง คนรัก หรือหน้าที่ที่ครอบอยู่ภายใต้หมวกหลายใบในชีวิตประจำวัน เราทุกคนต่างแบกโลกหนึ่งใบไว้บนบ่า บางโลกอาจหนักอึ้ง บางโลกร้อนรุ่ม ขณะที่บางโลกสนุกสนานชวนฝัน การเว้นวรรคในความหมายดังกล่าวนั้น จึงมีขึ้นเพื่อให้เราละวางภาระหน้าที่ภายนอก แล้วหันกลับมาค้นหาสภาวะความเป็นไปภายในตัวตนที่แท้จริงของเรา ดังเช่นแนวทางการสร้างสรรค์ศิลปะชุดหนึ่งของ นรากร สิทธิเทศ

นรากร จบการศึกษาระดับปริญญาตรีที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จากคณะศิลปกรรมศาสตร์ สาขาวิชาจิตรกรรม ก่อนจะศึกษาต่อจนจบปริญญาโทสาขาเดิม ที่คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร นรากรเคยร่วมแสดงผลงานในนิทรรศการศิลปะหลายครั้งในช่วงเวลาที่ผ่านมา และสำหรับนิทรรศการ Revive Dialogue: บทสนทนาแห่งการรื้อฟื้น ซึ่งจัดขึ้น ณ ดีโอบีหัวลำโพง แกลเลอรี่ ก็ถือเป็นนิทรรศการแสดงเดี่ยวครั้งแรกของศิลปินหนุ่มคนนี้

งานจิตรกรรมโทนสีเคร่งขรึมที่นำแสดงในนิทรรศการ ชวนให้คิดไปถึงผลงานแนวเหนือจริง (Surrealism) อันโด่งดังในตอนต้นคริสต์ศตวรรษที่ 20 ซึ่งมุ่งเน้นแสดงเนื้อหาจากความฝันและจิตใต้สำนึกมนุษย์ แต่เมื่อพิจารณาในรายละเอียด รูปแบบการเขียนภาพของนรากรก็คงลักษณะของงานเหมือนจริง (Realism) ที่ต้องการถ่ายทอดสภาพความเป็นจริงของชีวิตให้ปรากฏในฉันภาพ การหลอมรวมความฝันในจิตกับความจริงในชีวิตเช่นนี้ จึงสร้างให้เกิดความแตกต่างที่หลุดพ้นจากข้อจำกัดของแนวทางการสร้างงานทั้งสองแบบที่กล่าวมา

ภาพจิตรกรรมสีน้ำมันชื่อ Afterglow มีแผ่นฟ้าและพื้นน้ำแผ่คลุมในฉากหลัง แสงหม่นบนหมู่เมฆฟ่องฟุ้ง คล้ายจะบ่งบอกช่วงเวลาใกล้ค่ำที่ความมืดดำของค่ำคืนกำลังคืบคลานเข้ามาแตะแต้มฟ่ากฟ้า บันไดไม้ไร้ที่มายืนกายโดดเดี่ยว รองรับร่างของชายหนึ่งซึ่งนั่งลงบนพื้นที่แห่งนั้นโดยปราศจากขา สื่อสัญลักษณ์ถึงการหลุดลอยออกจากพื้นที่เหยียบยืนในความเป็นจริง ตะเกียงเก่าลอยเคียงแผ่นบันไดผุพังเปรียบได้กับการเล่นล้อระหว่างวัตถุสร้างแสงที่เรารู้จักกับความสว่างในโลกเสมือนจริง ใบหน้านิ่งเฉยและสองมือที่หย่อนเหยียดกายตรง บ่งบอกถึงอารมณ์ครุ่นคิดของศิลปินที่

eum Foundation

กำลังพาเราเดินทางเข้าไปค้นหาความรู้สึกในจิตใจ ตรงตามคำแปลของชื่อภาพในภาษาไทย ที่เป็นได้ทั้ง แสงสายัณห์ และ ความสุขที่ได้รำลึกถึงอดีตที่สวยงาม

เก้าอี้นวมเก่าโทรมในภาพ Shadow เป็นตัวแทนของจิตวิญญาณที่ถูกทอดทิ้งหลงลืมท่ามกลางทุ่งหญ้าเขียวครึ้มมีนกพิราบขาวรายล้อม คล้ายเสรีภาพทางความคิดที่รอการปลดปล่อย หนองน้ำเบื้องหน้าทอดเงาบุคคลลี้ลับที่ไม่อาจระบุว่าเป็นผู้ใดบนวิ้วคลื่นเคลื่อนไหว องค์ประกอบของวัตถุที่เรียงราย กำลังเล่าให้เราฟังถึงจิตใจที่ถูกละเลยไปชั่วนาน นานเทียบเท่ากับการดำรงตนบนโลกนี้ของเราที่มัวเมากับโลกแห่งวัตถุ การยกตำแหน่งที่ตั้งของฟ้าสีซีดเบื้องหลังให้สูง เป็นอีกหนึ่งเทคนิคที่ศิลปินนำมาใช้เพื่อชี้ให้เราเพ่งความสนใจในเรื่องราวเนื้อหาแฝงซ่อน เหมือนเช่นในงาน Pale ที่ศิลปินใช้รูปแบบเดียวกันในการนำเสนอภาพชายหนุ่มกับดอกทานตะวันร่วงโรย พื้นดินแห้งผากกับซากเรือเกยค้าง ท้องฟ้ามืดดำกับดวงจันทร์เสี้ยวซีด

ผลงานจิตรกรรมของนรากร เต็มไปด้วยการใช้สัญลักษณ์เพื่อสื่อความถึงเรื่องราวเนื้อหาบางอย่าง นกกระดาษสีดำโบยบินเหนือร่างชายทอดกายบนสะพานไม้ในภาพ Falling คล้ายจะสะท้อนความรู้สึกในจิตใจที่กำลังแสวงหาอิสรภาพ แมวดำบนโต๊ะไร้ขากับหญิงชุดขาวทอดสายตามองผลแอปเปิ้ลในภาพ Fragile ก็ให้นัยถึงความเปราะบางทางความรู้สึก การหวนหาอดีต และรื้อฟื้นบางฉากตอนของความทรงจำ

จุดสังเกตหนึ่งที่มองเห็นได้จากทุกชิ้นงานก็คือ บรรยากาศสงบชืมชรืมขลังที่คลี่คลุมในภาพ เส้นสีฝีแปรงถูกเกลี่ยกลบเพื่อให้ความเหมือนจริงตามวัตถุสภาพแสดงออกมาอย่างเต็มที่ โทนหม่นเทาทึม เป็นสัญลักษณ์ของการคาบคร่อมระหว่างความจริงกับความฝันที่เราไม่อาจแบ่งแยก และที่ลึกลงไปกว่านั้น งานจิตรกรรมของนรากร กำลังทำให้เราสดับฟังเสียงเรียกร้องของจิตวิญญาณอันเงียบงัน

Abandoned 1 เป็นภาพเหมือนของศิลปินที่ยืนทอดอาลัยในภวังค์คร่ำคิด เสี้ยวหน้านิ่งเฉย สองมืออยู่ในกิริยาเรียบสงบ ฉากหลังของภาพเป็นรั้วระลอกคล้ายจังหวะการกระเพื่อมของผิวน้ำ และรั้วระลอกนั้นไหลลามมาเป็นส่วนหนึ่งของร่างกาย จนแบ่งแยกเสื้อผ้าที่สวมใส่ออกจากตัวตนของศิลปิน ดวงตาที่ปราศจากดวงตา เพ่งมองเบื้องหน้าเพื่อพิจารณามือไร้ที่มากลางอากาศ เส้นเชือกสีแดงบางเบาทอดข้ามจากขอบภาพด้านซ้าย ผ่านการประคับประคองของอุ้งมือปริศนา และมุ่งเข้าหาตำแหน่งที่ตั้งของหัวใจ คล้ายบ่งชี้ถึงสายใยเชื่อมโยงความจริงกับความคิดฝันอันพร่าเลือน

บทสนทนาแห่งการรื้อฟื้นของนรากร แสดงให้เราเห็นถึงก้าวย่างในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของศิลปินผู้หนึ่ง ที่หยิบยกประเด็นทางความคิดอันละเอียดอ่อนมาสื่อเสนอ ด้วยแนวความคิดของการเฟ้นหาสิ่งที่ใกล้ตัวที่สุด คือ ตัวเรา กายเรา ใจเรา มาเป็นแรงบันดาลใจหลักในผลงาน เปรียบเทียบได้กับนักเขียนที่เลือกสรรเรื่องราวที่ตัวเองรู้ดีที่สุด มาเป็นวัตถุดิบในการแต่งหนังสือ หากส่วนที่แตกต่างไปก็คือ ในงานจิตรกรรมของนรากรเป็นบทสนทนาระหว่างตัวตนภายในของศิลปินผ่านกระบวนการเรียนรู้ทางจิตรกรรม ซึ่งบทสนทนานั้นยังไม่สามารถจบสิ้นลงแค่ลายเซ็นสุดท้ายตรงมุมภาพ แต่มันจะยังดำเนินต่อไปภายใต้กาลเวลา ที่จะพัฒนาให้ความคิดความรู้สึกตกผลึกเป็นรูปธรรมต่อไปในอนาคต

การเดินทางเข้าไปสำรวจตรวจค้นความรู้สึกนึกคิดในจิตใจ เป็นห้วงเวลาขณะหนึ่งที่เราจะได้ทำความรู้จักกับตนเองให้ถ่องแท้ยิ่งขึ้น เพราะไม่ว่าเราจะครองตำแหน่งใดในสังคม วางตัวตนตามสมมติสัจจะที่ยิ่งใหญ่เพียงไหนในโลก เราต่างก็เป็นเพียงปาฏิหาริย์เล็กๆ ชิ้นหนึ่งของธรรมชาติที่ดลบันดาลให้เราเกิดขึ้น ดั่งอยู่ และดับไป หากระหว่างที่เรายังคงสภาวะชีวิตไว้ได้ การเรียนรู้เพื่อเข้าสู่ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวของร่างกายและจิตใจก็ยังดำเนินไปตลอดเวลา

หัสภพ ตั้งมหาเมฆ

Revive Dialogue

A paragraph in "Feel the Western" article found in "An Empty Castel" by Seksan Prasertkul describes that:

> "...I sometimes spend time alone. This is not because of western individualism but "taking a break" from a relationship with others in order to have a dialogue with myself. I often tell my friends: "We must step out from the world in order to get closer." Every time when I'm back from the break, I feel more united with humanity not to say that I have less demand to myself..."

What is taking a break and self-dialogue? It is absolutely not just speaking to one self but implies more sophisticated notion. A self-dialogue means to stand still, let the world goes by and take a moment to examine emotion, feeling and thought in order to review the past, the present and the future, the possibility that might happen to us.

Why do we have to have a conversation with ourselves? The answer might lie in our way of life overwhelmed by many re sponsibilities to the world, in addition to a family, an organization, friends, lover as well as other duties under various hats. We all are carrying the world on the shoulders. A world might be very heavy, burning or amusing. A break in this context might take place in order to allow us to leave these responsibilities behind and examining our own state of being as we can see from the work of art created by Narakorn Sittites

Narakorn graduated from Rajamangala University of Technology Thanyaburi, Faculty of Fine and Applied Arts (Fine Art) and Faculty of Painting Sculpture and Graphic Arts, Silpakorn University. He has joined many art exhibitions. The Revive Dialogue art exhibition taken place at DOB Hualamphong Gallery is the first solo art exhibition of this young artist.

The art works displayed in the exhibition remind the viewers of surrealism art renowned during the beginning of 20th century. The approach aims to present contents inspired by dreams and sub-consciousness. However, when considering it closely, we will find that Narakorn's works are realistic that aim to communicate the real state of life on the canvas. The combination of dream and reality differentiate his works which cannot be included in the 2 approaches as mention above.

The "Afterglow" shows the image of sky and water at the background. The dim lights above the clouds seem to tell us that the night is coming. A mysterious ladder supporting a man sitting calmly without legs signifies a drift away from reality. An old lamp floating along the broken ladder implies the light generator. An indifferent facial expression and stretching hands indicate the artist's thought encouraging us to examine the feeling. The concept is aligned to the title translated into Thai: sunset and happiness of thinking of the glorious past.

An old chair in "Shadow" represents a forgotten soul in the middle of a green field with a lot of white pigeons, signifying a freedom of thought waiting to be released. A pond reflecting a reflection of an unknown person on a ripple wave is telling us a story of a mind forgotten for a time as long as his worldly existence. The artist paints fading sky on the top of the image to grapes the viewers' attention to a hidden content. Similarly, the artist applies the same approach in the "Pale" in order to present the image of a man and a wither sunflower, a dried land and a boat, a dark sky and a moon.

Narakorn applies many symbols to communicate particular stories. A black paper bird flying above a man laying on the wooden bridge in the "Falling" seems to reflect a yearning for freedom. A black cat on the table without leg and a woman wearing white dress with the eyes on an apple in the "Fragile" implies fragile feeling, longing for the past and reviving a part of memories.

One interesting point that we can notice from every art work is a tranquil ambiance. The colors are painted smoothly to render realistic state of each object. The grey tone is a symbol of a boundary between reality and dream. More importantly, the artist's art work is encouraging us to listen to a silent whisper from our soul.

"Abandoned 1" is a portrait of the artist standing with a pondering mind. The art work displays an indifferent face, hands in calm gesture and ripples on the background which is part of the body while dividing the cloth from the artist's body. The eyes without eye ball looking at the front to consider a mysterious hand, the red rope across the painting with support from the unidentified hands aiming for the heart seem to imply the relation between reality and dream.

Narakorn's Revive Dialogue reflects an artistic progress of the artist who communicates a thorough concept. His inspiration comes from the most ordinary subjects including being, existence and mind. This is comparable to a writer who writes a story he knows the best. However, what is different is that the work of art reflects the artist's self-dialogue through artistic learning process. The conversation is not ended with a name signed on the painting. It will still go on through times and bring an insight eventually.

A journey to examine mind and thought is a moment that will allow us to have an insight into ourselves. No matter which responsibility we hold in the society or how great position we assume in the world, we are just a simple miracle of the great nature destining us to exist and pass away. During our existence, learning to unite body and mind will go on until the last moment.

Hassapop Tangmahamek

Rama IX Art Museum Foundation

Shadow, 2010, oil on canvas, 170 x 200 cm

Rama IX Art Muse

Blank, 2008, oil and acrylic on canvas, 100 x 150 cm

seum Foundation

Detail of Blank

Pale, 2010, oil on canvas, 180 x 220 cm

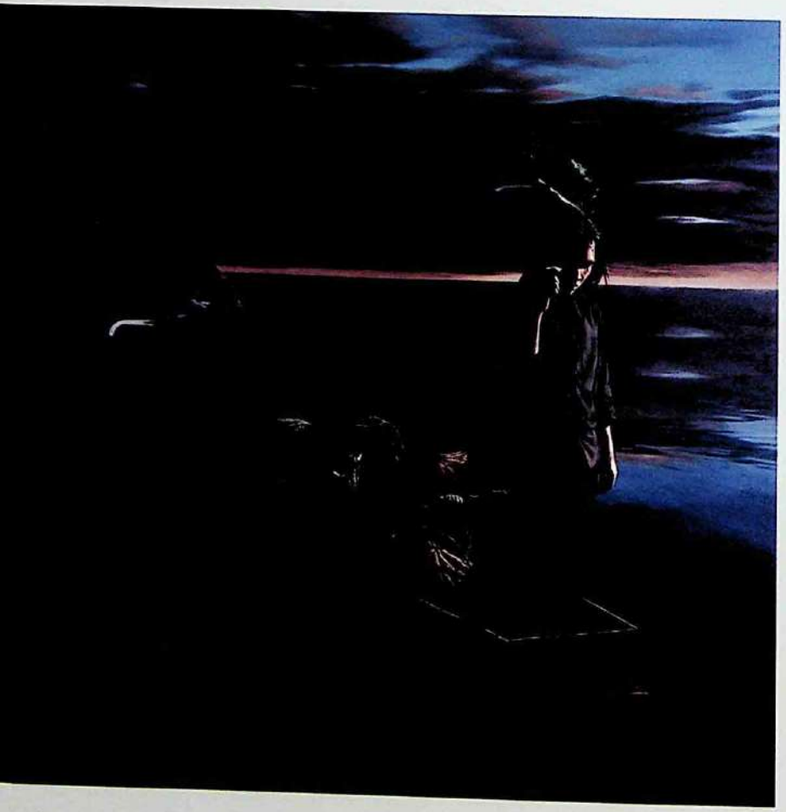

Sink, 2009, oil on canvas, 190 x 200 cm
(2nd Prize: Krung Thai Bank Award,
The 55th National Exhibition of Art)

Rama IX Art Mus

Abandoned 1, 2008, oil and acrylic on canvas, 150 x 160 cm

Fraglie, 2010, oil on canvas, 180 x 220 cm

useum Foundation

Afterglow, 2009, oil on canvas, 179 x 219 cm